

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,
în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Maria Ghervas,
Dumitru Mardari,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2018, în privința inculpatului

Mociu Piotr XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>26.02.2013 – 31.01.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>23.03.2018 – 19.12.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>02.04.2019 – 11.06.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 31 ianuarie 2018, Mociu Piotr a fost condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de fondator și conducător al întreprinderilor comerciale indiferent de forma organizator-juridică, pe un termen de 5 ani, începând din 31.01.2018, cu includerea termenului aflării în arest preventiv și la domiciliu de la 03.08.2012 până la 01.12.2012, de la 01.12.2012 până la 10.12.2012.

De la Mociu Piotr s-a încasat în beneficiul Adunării Populare a Găgăuziei prejudiciul material în sumă de 3.543.375 lei, dar fiind dispusă neexecutarea sentinței

în latura acțiunii civile, deoarece paguba materială a fost recuperată integral de către inculpat până la adoptarea sentinței.

Sechestrul aplicat pe bunurile inculpatului, a fost anulat.

Față de inculpat a fost aplicată măsura preventivă sub forma de arestare la domiciliu, până la intrarea sentinței în vigoare.

2. Instanța de fond a constatat că Mociu Piotr, fiind director și conducător al Societății cu Răspundere Limitată „Atinilem-Prim”, a obținut în baza contractului de achiziționare a serviciilor nr. 43 din 10 august 2011 și acordului adițional la contractul respectiv din 12 august 2011, încheiat cu Comitetul Executiv al Găgăuziei, dreptul la păstrarea cerealelor din rezerva materială a UTA Găgăuziei, în cantitate totală de 1073,75 tone, în baza facturilor: seria HA nr. 1069577 din 19 septembrie 2011 în cantitate de 517,42 tone, seria HA nr. 1069593 din 24 octombrie 2011 în cantitate de 238,14 tone, seria HA nr. 2326093 din 04 noiembrie 2011 în cantitate de 36,31 tone, seria HA nr. 2326088 din 16 noiembrie 2011 în cantitate de 102,56 tone, seria HA nr. 2326106 din 09 ianuarie 2012 în cantitate de 51,25 tone, seria HA nr. 2620409 din 21 martie 2012 în cantitate de 100 tone, seria HA nr. 2620410 din 27 martie 2012 în cantitate de 28,07 tone.

Cantitatea sus menționată de cereale, în perioada de la 23 august 2011 până la 18 ianuarie 2012, a fost adusă de diferiți agenți economici ai UTA Găgăuziei pe teritoriul depozitului Societății cu Răspundere Limitată „Atinilem-Prim”, din XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX.

Mociu P., fiind responsabil în conformitate cu clauzele contractuale, pentru asigurarea păstrării cerealelor, în perioada de la 23 august 2011 până la 03 august 2012, din intenții materiale, folosindu-se de situația de serviciu, a sustras cerealele acordate spre păstrare SRL „Atinilem-Prim”, în cantitate de 1073,75 tone, în sumă de 3.543.375 lei (la prețul 3,30 lei pentru 1 kg., potrivit Certificatului eliberat de filiala Camerei de Comerț și Industrie pe UTA Găgăuzia cu nr. 125 din 19 septembrie 2012), utilizând bunurile însușite la bunul său plac.

Astfel, prin acțiunile sale, Mociu Piotr, a cauzat *intereselor publice* ale UTA Găgăuzia un prejudiciu material în suma totală de 3.543.375 lei, care depășește 5000 unități convenționale, și reprezintă proporții deosebit de mari.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că tenderul s-a desfășurat sub conducerea APC UTA Găgăuzia, adică a lui Topciu I. Anume el i-a dat acordul la prelucrarea grâului cu ulterioara restabilire a cerealelor de 1000 tone pentru an, pe când în cererea adresată era indicată cantitatea de 200 tone de cereale, pentru prelucrare, în contul serviciilor de păstrare. În luna septembrie a anului 2011, dânsul a început a prelucra cantitatea de 200 tone de grâu, cu realizarea ulterioară. Nu neagă faptul de recepționare de către întreprinderea pe care o conduce a grâului indicat în actul de învinuire.

Totodată, vina inculpatului este confirmată prin probele administrate.

Astfel, lipsa cantității de cereale transmise spre păstrare la depozitele SRL „Atinilem-Prim” a fost confirmată în urma controlului din 03.08.2012, efectuat de către Procuratura UTA Găgăuzia.

Întru a suplini cantitatea de grâu necesară, a început a aduce la depozit grâu și conform actului de verificare a depozitelor SRL „Atinilem-Prim” din 11.09.2012 de către comisia, sub conducerea șefului adjunct al APC, ecologiei și spațiilor verzi Sîrbu N., în depozitul nr. 1 s-a stabilit cantitatea de dor 258,7 tone de grâu.

SRL „Atinilem-Prim” nu a avut dreptul de a realiza grâul, doar obligația de a-l păstra în aceiași cantitate. Însă, cantitatea dată nu se depozita, dar se prelucra în făină.

Respectiv, banii obținuți în urma realizării grâului, inclusiv în numerar, nu erau reflectați în careva documente contabile.

Banii obținuți erau folosiți de către Mociu P. pentru necesitățile personale.

Sub necesități personale, se subînțelege orice necesitate, în care era interesat personal Mociu P. și care nu era legată de păstrarea grâului predat.

Prin urmare, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, cauzarea de daune materiale proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta constituie o însușire, dat fiind faptul că în cazul dat lipsește faptul de ridicare a bunurilor.

Acțiunile prevăzute de norma dată sunt însoțite de utilizarea ilegală a bunurilor altei persoane, în urma căreia persoana vinovată obține un venit material. Cu toate acestea bunurile materiale nu dispar și nu-și pierd din caracteristicile sale.

La caz, grâul era prelucrat în făină, iar mijloacele bănești obținute au fost utilizate pentru necesitățile proprii.

3. Avocatul Petru Balan a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate din prevederile art. 191 alin. (5) în cele ale art. 196 Cod penal.

Apelantul a invocat că instanța just a descris semnele de însușire ilegală a bunurilor, inclusiv și latura subiectivă (existența intenției directe, îndreptată spre trecerea în folosul lui ori transmiterea cu intenție către alte persoane), însă anume acest ultim element nu a fost dovedit și motivat în sentință.

Faptul că grâul a fost transmis spre păstrare SRL „Atinilem-Prim” în cantitate de 1073,75 tone și lipsa cantității date în urma unui control pe neașteptate, nu dovedește intenția inculpatului de însușire ilegală a bunurilor.

Infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal este săvârșită doar cu intenție și ca fapta inculpatului să întrunească semnele componente ale infracțiunii, urma a se stabili și dovedi că Mociu P. a avut scopul și intenția de însușire a bunurilor altei persoane.

Inculpatul nu a negat faptul depozitării la întreprinderea sa a grâului, precum și a semnării și executării contractului de achiziționare nr. 43 din 10.08.2011.

Din materiale cauzei penale, se atestă că SRL „Atinilem-Prim” deținea o anumită cantitate de grâu propriu, care și a fost de la început prelucrat, întru a elibera loc pentru depozitarea cerealelor din rezerva materială a UTA Găgăuzia.

Prin urmare, incorecte sunt concluziile instanței că, din start, după depozitare, cerealele din rezerva materială a UTA Găgăuzia au fost prelucrate în făină.

Totodată, faptul dat nu probează însușirea bunurilor, dar poate fi interpretat ca încălcarea clauzelor contractuale de păstrare a bunurilor. Nu în toate cazurile încălcarea clauzelor contractuale de păstrare a bunurilor, reprezintă infracțiunea de însușire a ilegală a bunurilor.

Referirea instanței, precum că au fost admise încălcări cu privire la evidența contabilă nu demonstrează intenția inculpatului de însușire ilegală a bunurilor.

În actele cauzei lipsesc dovezi că inculpatul a avut anume intenția de a însuși grâul din rezerva UTA Găgăuzia, în cantitate de 1073,5 tone.

Prin scrisoarea nr. 08 din 07 iunie 2011, adresată Bașcanului Găgăuziei, inculpatul a solicitat în contul recuperării cheltuielilor pentru primirea, prelucrarea, păstrarea și eliberarea grâului, includerea în circuit a 20 % din volumul cerealelor din rezerva materială a UTA Găgăuzia, pentru a fi prelucrată în făină întru a fi realizată populației din localitate, cu ulterioara recuperare a cantității cerealelor prelucrate, de aceeași calitate.

Dacă instanța a stabilit că în acțiunile inculpatului a existat intenția de însușire ilegală a bunurilor pe care intenționa să le folosească pentru necitățile personale, aceasta din urmă urma să indice concret pentru care necesități persoanele inculpatul le-a folosit. Constatarea instanței că sub necesități personale, se subînțelege orice necesitate, în care era interesat personal Mociu P. și care nu era legată de păstrarea grâului predat, nu este suficientă de a proba faptul însușirii ilegale a bunului.

Dimpotrivă din materialele cauzei s-a probat doar faptul că inculpatul a avut intenția de a prelucra grâul, cu ulterioara recuperare a cantității cerealelor prelucrate UTA Găgăuzia.

Incorect instanța a stabilit că grâul a fost prelucrat în făină, iar banii obținuți au fost folosiți de către Mociu P. pentru necesități personale. Din contra, din materialele cauzei și documentele contabile reiese că inculpatul a investit bani în cultivarea și creșterea seminței de floarea soarelui, ca apoi să procure grâu și să restabilească cantitatea de grâu ce i-a fost dată spre păstrare de către Comitetul Executiv al Găgăuziei.

Din declarațiile martorilor audiați rezultă că prelucrarea grâului se efectua în mod deschis, uneori grâul era adus direct la moară, de unde se poate trage concluzia că inculpatul nu ar fi acționat fără consimțământul proprietarului grâului. Prelucrând grâul, în mod deschis, inculpatul dimpotrivă considera că avea permisiunea proprietarului grâului alimentar de a-l prelucra.

Nu au fost date aprecierii declarațiile inculpatului, care a explicat amănunțit circumstanțele faptei, fiind susținute și de Comitetul executiv, care consideră că nu a avut loc intenția ilegală de însușire a bunurilor, care a gajat roada grâului alimentar, și a apoi s-a adresat cu acțiune civilă în judecată.

Intenția inculpatului de facto a fost de a prelucra grâul în făină, iar banii obținuți din realizarea făinii să-i investească în creșterea seminței de floarea soarelui (semănând 273 ha de pământ), iar pe banii obținuți din realizarea seminței de floarea soarelui să procure cantitatea de grâu ce a fost luată din rezerva materială a UTA Găgăuzia, faptul dat fiind confirmat prin contractul de cooperare încheiat între „Agrodiva+B” și „Atinilem-Prim” la 15.11.2011 și declarațiile martorului Iusiumbeli V., date în prima instanță la 02.077.2013.

Prin contractul nr. 02/08 din 02.08.2012 SRL „Daalar-Diuziu” s-a obligat să livreze grâu SRL „Atinilem-Prim”, întru a recupera cantitatea de grâu transmisă spre păstrare ce aparținea UTA Găgăuzia.

Incorect organul de urmărire penală a reținut că odată ce grâul s-a aflat la balanța SRL „Atinilem-Prim” și în luna august a anului 2012 nu a fost depistată cantitatea dată de grâu, inculpatul ar fi acționat cu scopul însușirii ilegale a bunului.

Într-adevăr inculpatul nu a avut dreptul de a prelucra grâul, însă faptul dat nu poate fi tratat ca însușire sau sustragere, deoarece lipsește intenția.

În Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, clar este stipulat că nu formează componența de sustragere faptele ilegale care sunt îndreptate nu spre luare, ci spre folosința temporară a bunurilor. Folosința temporară a bunurilor urmează a fi apreciat de instanță ținând seama că făptuitorul nu urmărește scopul de cupiditate, deoarece nu dorește să treacă bunurile în stăpânirea lui definitivă. În funcție de circumstanțele cauzei, asemenea fapte pot fi calificate conform art.196, 238, 192¹, 192² etc. ale Codului penal.

Partea descriptivă a sentinței nu corespunde cu cea rezolutivă, în care instanța constată că reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolarea acestuia cu închisoare, pe când în dispozitiv îi stabilește pedeapsa de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de fondator și conducător al întreprinderilor comerciale indiferent de forma organizatorico-juridică, pe un termen de 5 ani.

Urmărirea penală a fost începută în lipsa plângerii părții vătămate, fără ca ultimul să considere că a fost săvârșită o infracțiune.

Incorect a fost recunoscută ca parte vătămată Adunarea Populară a Găgăuziei, contrar cerințelor art. 61, 219, 221 Cod de procedură penală.

Prin ordonanța procurorului din 22.12.2012 Adunarea Populară a Găgăuziei fost recunoscută ca parte vătămată. La fel, de către președintele Adunării Populare a Găgăuziei, în cadrul procesului penal, a fost înaintată acțiune civilă prin care a fost susținută și solicitată încasarea sumei de 1.351.205 lei.

Pe când, reieșind din declarațiile martorilor și actele cauzei, a fost stabilit cu certitudine că păstrarea grâului material din rezerva materială a Găgăuziei a avut loc între Comitetul Executiv al Găgăuziei și SRL „Atinilem-Prim”, iar careva relații între „Atinilem-Prim” și Adunarea Populară a Găgăuziei nu au fost stabilite.

Anume prin hotărârea Comitetul Executiv al Găgăuziei nr.13/21 din 09.08.2007 este stabilit că eliberarea bunurilor materiale din rezervele materiale se iau de către Comitetul Executiv al Găgăuziei, care este proprietarul și distribuitorul grâului alimentar, dar nu Adunarea Populară a Găgăuziei.

La fel, la caz există decizia Curții Supreme de Justiție din 29.05.2013, prin care a fost delimitată competența Adunării Populare a Găgăuziei față de cea a Comitetului Executiv al Găgăuziei, în partea ce ține de eliberarea bunurilor materiale din rezervele materiale ale statului, prin care funcția dată aparține Comitetului Executiv al Găgăuziei.

Trimiterile reprezentantului Adunării Populare a Găgăuziei la normele Legii privind proprietatea Găgăuziei, nu pot fi luate în considerație, or, acestea sunt prevederi generale, care nu demonstrează că proprietarul grâului din rezerva materială a UTA Găgăuziei, este Adunarea Populară a Găgăuziei.

Circumstanța dată atestă că Adunarea Populară a Găgăuziei a fost incorect recunoscută în cadrul procesului penal în calitate de parte vătămată și parte civilă.

Prin scrisoarea nr. 97 din 02.05.2013, Comitetul executiv al Găgăuziei a prelungit termenele de returnare a grâului din rezerva Găgăuziei, când dosarul penal deja a fost pornit.

La 31.01.2013 între Comitetul executiv al Găgăuziei și „Atinilem-Prim” SRL, a fost încheiat un contract de ipotecă, care a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile din 05.02.2013, cu nr.960211311169 și contractul de gaj pe utilaje nr.192587 din 31.01.2013, întru asigurarea returnării cantității de grâu din rezerva materială a UTA Găgăuzia.

Întâmpinând dificultăți financiare și primind reclamații întru restituirea grâului, „Atinilem-Prim” SRL, potrivit contractului de ipotecă, ca creditor ipotecar a ipotecat în folosul Comitetul executiv al Găgăuziei, clădirea comercială cu suprafața de 263,9 m.p, cu nr. cadastral 961620605901 și teritoriul adiacent clădirii cu suprafața de 0,0249 h, cu nr. cadastral 9616206059, aflate în UTA Găgăuzia, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, cu prețul de piață de 533.000 lei. Potrivit contractului de gaj „Atinilem-Prim” SRL, ca creditor ipotecar, a gaj în favoarea Comitetului Executiv al Găgăuziei, utilajul său, la prețul de 299.200 lei, bunuri aflate în XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX.

Comitetul executiv al Găgăuziei nefiind de acord de a lua în contul datoriei bunurile gajate, s-a adresat cu acțiune civilă, prin care a solicitat returnarea grâului în cantitate de 422,35 tone. Acțiunea a fost soluționată prin hotărârea Judecătorei Ceadâr-Lunga din 04.08.2015, prin care „Atinilem-Prim” SRL a fost obligată să returneze Comitetul executiv al Găgăuziei grâul alimentară în cantitate de 422,35 tone, la prețul de 1.351.205 lei, hotărârea fiind menținută prin decizia Curții de Apel Comrat.

Fiind eliberat titlu executoriu, „Atinilem-Prim” SRL în anul 2017 a informat Comitetul executiv al Găgăuziei că e gata să returneze cantitatea de 422 tone de grâu la locul în care i se va indica de către Comitet. Comitetul însă a solicitat să-i fie restituit semicostul grâului, în echivalent bănesc, care a fost executat de către „Atinilem-Prim” SRL.

Circumstanțele date denotă lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, deoarece între părți au avut loc niște raporturi civile, iar prejudiciul a fost cauzat Comitetului Executiv al Găgăuziei, care și este parte vătămată.

Instanța soluționând acțiunea civilă, din motiv că prejudiciul a fost recuperat, a lăsat-o fără executare, prin ce au fost încălcate prevederile art. 225 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece acțiunea civilă urma a fi respinsă, pe motivele enunțate supra.

De către instanță nu s-a luat în considerație că a returnat grâul nu Mociu P., dar întrprinderea „Atinilem-Prim” SRL, potrivit facturilor fiscale, că returnarea grâului se înregistra ca datorie, conform hotărârii civile, nu ca recuperarea prejudiciului, că la materialele din parte Comitetului Executiv lipsește vreo reclamație, pretenție.

Aceste împrejurări nu au fost elucidate de către instanță, prin ce au fost încălcate prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece instanța nu a descris probele pe care și-a întemeiat concluziile și motivele pentru care a respins alte probe.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2018, apelul a fost admis, casată sentința în latura penală, în partea constatării vinovăției și stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre.

Mociu Piotr a fost condamnat în baza art. 196 alin. (4) Cod penal la 3 ani închisoare și liberat de la executarea pedepsei, pe motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Mociu P., fiind administrator al SRL „Atinilem-Prim”, fiind responsabil pentru asigurarea păstrării cerealelor (grâu alimentar în cantitate de 1073,75 tone) din rezerva materială a UTA Găgăuzia - obligație asumată în conformitate cu clauzele contractului de achiziționare a serviciilor nr. 43 din 10 august 2011 și acordului adițional la contractul respectiv din 12 august 2011, încheiate între SRL „Atinilem-Prim” și Comitetul Executiv al Găgăuziei, primit spre păstrare la depozitul SRL „Atinilem-Prim”, amplasat în XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, unde a fost livrat în perioada septembrie 2011 - martie 2012 de diferiți agenți economici din UTA Găgăuzia în baza facturilor: seria HA nr. 1069577 din 19.09.2011 în cantitate 517,42 tone; seria HA nr.1069593 din 24.10.2011 în cantitate de 238,14 tone; seria HA nr.2326093 din 04.11.2011 în cantitate de 36,31 tone; seria HA nr.2326088 din 16.11.2011 în cantitate de 102,56 tone; seria HA nr.2326106 din 09.01.2012 în cantitate de 51, 25 tone; seria HA nr.2620409 din 21.03.2012 în cantitate de 100 tone; seria HA nr.2620410 din 27.03.2012 în cantitate de 28,07 tone, abuzând de încrederea Comitetului Executiv al Găgăuziei, în scopul obținerii unui profit material, în perioada de timp 23 august 2011 - 03 august 2012 a înstrăinat 1073,75 tone de cerealele acordate SRL „Atinilem-Prim” spre păstrare, cu valoarea de 3.543.375 lei (la prețul 3,30 lei pentru 1 kg), fără scop de însușire, și în urma acestor acțiuni ilegale Mociu P. a cauzat UTA Găgăuzia un prejudiciu material în suma totală de 3.543.375 lei, care depășește 500 unități convenționale, ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a statuat că prima instanță eronat a ajuns la concluzia de condamnare a inculpatului în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

Or, din totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul examinării cauzei apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, nu rezultă că inculpatul a avut intenția de a sustrage bunurile din rezerva materială a UTA Găgăuziei, în scopul de cupiditate.

În acest sens, cu certitudine s-a constatat că, la 10.08.2011, între Comitetul Executiv al Găgăuziei și SRL „Atinilem-Prim”, a fost încheiat contractul de achiziționare a serviciilor de păstrare a grâului alimentar din rezerva materială a UTA Găgăuzia, care la data de 12.10.2011, a fost completat printr-un acord adițional încheiat între părțile respective.

Potrivit contractului și acordului adițional încheiat, Comitetul Executiv al Găgăuziei urma a preda spre păstrare SRL „Atinilem-Prim” grâu alimentar din rezerva materială a Găgăuziei, în cantitate de 2000 tone.

De către părți nu au fost contestate nici contractul și nici acordul adițional la contractul respectiv, fapte negate de părți.

Cantitatea grâului menționată în contract a fost livrată treptat la depozitul „Atinilem-Prim” până în martie 2012, fapt confirmat prin facturile fiscale anexate și

cercetate, prin care se atestă recepționarea grâului alimentar de către „Atinilem-Prim”.

Faptul livrării și recepționării grâului se confirmă și prin declarațiile reprezentantului părții vătămate Adunarea Populară a Găgăuziei, Mavrodi-Popazova O., martorilor Topciu I., Garbalî V., Tumba N., Ormanji A., Caraseni R., Cheli S., precum și declarațiile inculpatului.

Prin urmare, probele administrate dovedesc faptul transmiterii SRL „Atinilem-Prim” a grâului alimentar din rezerva materială a Găgăuziei, ce niciodată nu a fost negat de inculpat.

Or, probele administrate și cercetate în cadrul examinării cauzei penale, nu demonstrează expres intenția inculpatului de a sustrage bunurile din rezerva materială a Găgăuziei.

Astfel, sunt întemeiate declarațiile inculpatului că nu a avut intenția de a însuși grâul alimentar din rezerva materială a Găgăuziei. Declarațiile lui coroborează cu ale martorului Topciu I., care a declarat că, după încheierea contractului între Comitetul Executiv al Găgăuziei și SRL „Atinilem-Prim”, la începutul lunii februarie 2011, dânsul a vizitat depozitul întreprinderii, unde inculpatul i-a arătat că grâul se află pe loc și nu există nici un pericol de distrugere al acestuia.

Circumstanța dată dovedește lipsa intenției inculpatului de a sustrage grâul alimentar, or, în caz contrar, ultimul a avut suficientă posibilitate de a efectua acest lucru.

Lipsa intenției inculpatului de a sustrage grâul din rezerva materială a Găgăuziei este demonstrată și prin întocmirea de către inculpat a contractului de ipotecă din 31 ianuarie 2013, prin care a ipotecat bunurile și utilajul întreprinderii, întru garanția executării datoriei față de Comitetul Executiv al Găgăuziei.

O asemenea situație demonstrează lipsa eschivării inculpatului de la recuperarea datoriei, ceea ce probează lipsa intenției de a însuși bunurile din rezerva materială a Găgăuziei, cât și interesul acestuia de a executa obligațiile față de Comitetul Executiv al Găgăuziei, dar nu însușirea bunurilor acestora.

Lipsa intenției inculpatului îndreptată spre însușirea valorilor străine se constată nu doar din aprecieri subiective, dar și din maniera de gestionare de către inculpat a întreprinderii SRL „Atinilem-Prim” în perioada de după înstrăinarea valorilor obținute din valorificarea grâului din rezerva materială a Găgăuziei, și anume menținerea rentabilității acestei întreprinderi, care avea obligația contractuală, de recuperare a prejudiciului, ca într-un final prejudiciul să fie recuperat integral prin lichidități în formă de bani.

Nu au fost observate anumite operațiuni sau scheme care ar indica asupra ascunderii activelor obținute, sau asupra spălării acestor active prin crearea unei aparențe false de investiție, care de fapt nu este justificată și rentabilă, sau prin crearea situației ce face imposibilă recuperarea activelor, ci dimpotrivă scoaterea din start de către inculpat în transparență a modului de investire a valorilor, din care în final SRL „Atinilem-Prim” a obținut venituri care au dus la stingerea obligațiunilor contractuale. Toate circumstanțele date indică asupra intenției inculpatului de a obține beneficii din investirea în afacere a grâului primit la păstrare, dar nu asupra intenției de a însuși valorile străine gestionate.

Lipsa intenției de delapidare a grâului din partea lui Mociu P. servește și faptul că întreprinderea după prelucrarea grâului nu a fost adusă la incapacitatea de plată.

SRL „Atinilem-Prim” chiar și după expirarea contractului de achiziționare a serviciilor de păstrare a grâului alimentar din rezerva materială a Găgăuziei, și-a continuat activitatea în mod obișnuit, având venituri rentabile, ceea ce se demonstrează prin probele anexate la materialele dosarului penal, și anume facturile fiscale și contracte încheiate cu diferiți agenți economici, care demonstrează capacitatea întreprinderii de a duce o activitate normală fără dificultăți.

Astfel, Comitetul Executiv al Găgăuziei nu a fost lipsit de posibilitatea de a adjuca de la SRL „Atinilem-Prim” creanțele născute în urma încălcării condițiilor contractuale de către întreprinderea respectivă.

Mai mult ca atât, Comitetul Executiv al Găgăuziei și-a exercitat acest drept în ordinea procedurii civile. Prin hotărârea Judecătorei Ceadâr-Lunga din 08.04.2015, menținută prin decizia Curții de Apel Comrat din 10.11.2015, au fost admise pretențiile Comitetului Executiv al Găgăuziei înaintate împotriva SRL „Atinilem-Prim” privind recuperarea cantității restante a grâului alimentar de 422,35 tone.

Acțiunile lui Mociu P. reprezintă o încălcare a clauzelor contractuale și nu însușire a bunurilor, cum a fost reținut în actul de învinuire. În acest sens, s-a reținut de instanță scrisoarea din 07 iunie 2011, prin care inculpatul a solicitat să-i fie permisă prelucrarea a 20% din grâul alimentar, cu recuperarea ulterioară a cantității respective, ceea ce nu coroborează cu poziția acuzării, privind existența intenției inculpatului de a sustrage bunurile din rezerva materială a Găgăuziei.

Or, la 17 decembrie 2017, datoria față de Comitetul Executiv a Găgăuziei la contractul de depozit din 10.08.2011, nr. 43, a fost stinsă integral și careva pretenții față de inculpat nu au fost.

Prin urmare, nu a fost probat scopul de cupiditate.

Inculpatul, nu a negat faptul că a prelucrat grâul alimentar din rezerva materială a Găgăuziei, contrar clauzelor contractului de achiziționare a serviciilor din 10.08.2011 și acordului adițional la contract din 12.08.2011, că a încălcat prevederile contractuale. Totodată, inculpatul nu a negat că făina obținută din prelucrarea grâului, a fost realizată diferitor agenți economici și persoane fizice, ce se confirmă și prin declarațiile martorilor audiați și probele materiale. Veniturile de la realizarea făinii, au fost investite de inculpat în afacerea de producere a semințelor de floarea soarelui, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Iusiumbeli V., Cimpoș A. și Manastîrlî A., precum și prin contracte de cooperare încheiate cu CP „Agro-Cazaiac” și SRL „Agrodiva+B”. Veniturile obținute de la producerea și realizarea semințelor de floarea soarelui, urmau să fie destinate pentru procurarea grâului alimentar, pentru a recupera cantitatea prelucrată din grâul alimentar din rezerva materială a Găgăuziei.

Declarațiile respective sunt susținute de probele materiale cum ar fi contractul de vânzare-cumpărare încheiat de către SRL „Atinilem-Prim” cu SRL „Daalar-Diuziu” din 02.08.2012, potrivit căruia prima a cumpărat o anumită cantitate de grâu alimentar, care și se păstra la momentul efectuării controlului la fața locului.

Totodată, urmează a fi apreciate critic declarațiile inculpatului că a prelucrat grâul respectiv, din motiv că a început un proces de distrugere. Deși aceste declarații coroborează cu ale martorului Topciu I., care a declarat că inculpatul i-a comunicat despre distrugerea grâului și necesitatea prelucrării grâului în făină, precum și cu

declarațiile martorului Bazeliuc N. că a văzut cum lucrătorii SRL „Atinilem-Prim” prelucrau grâul și depozitele cu preparate chimice, acestea nu pot fi acceptate ca fiind adevăratul motiv pentru care grâul din rezerva materială a fost prelucrat în totalitate în făină și, ulterior, făina vândută.

În primul rând, la depozitul SRL „Atinilem-Prim” a fost livrat grâu în rezerva materială de la mai mulți furnizori și afirmațiile despre infectarea grâului nu indică care anume cantități concrete au fost infectate, și de la care furnizori au fost livrate, nu sunt confirmate cu investigațiile de laborator, fapt care califică acest argument ca fiind unul incert.

Mai mult, acțiunile de mai departe ale inculpatului, care nu a anunțat oficial în formă scrisă proprietarul despre infectarea grâului, despre măsurile întreprinse (prelucrarea în făină), valorificarea făinii și obținerea lichidităților bănești, iar ulterior investirea acestor mijloace bănești, atestă că adevăratul scop al inculpatului Mociu P. nu a fost necesitatea salvării bunului primit la păstrare, ci utilizarea temporară a valorii acestui bun în expresie bănească în activitatea de afaceri a întreprinderii gestionate - SRL „Atinilem-Prim” și obținerea beneficiilor materiale în urma producerii profitului din activitatea lucrativă a SRL „Atinilem-Prim”.

Acest scop rezultă din însăși declarațiile inculpatului, precum că i-a transmis valori bănești martorului Topciu I., care era angajat al Comitetului Executiv al Găgăuziei, atât până la semnarea contractului de prestare a serviciului de depozitare, cât și pe parcursul executării acestui contract.

Deci, scopul de cupiditate al inculpatului nu a fost îndreptat asupra obiectului material al infracțiunii incriminate de procuror în actul de învinuire, ci asupra profitului produs din activitatea întreprinderii SRL „Atinilem-Prim” cu utilizarea resurselor create pe baza bunului primit la păstrare.

La prima vedere faptul înstrăinării bunului primit la păstrare creează impresia însușirii, un element deosebit în apreciere o are faptul, că bunul primit la păstrate (grâul alimentar) este unul perisabil și prevederile legislației civile cu privire la depozitare permit înlocuirea lui cu un alt bun de același gen și calitate.

Respectiv, toate aceste probe demonstrează cu certitudine lipsa intenției inculpatului de a însuși prin trecerea în proprietatea sa a grâului alimentar din rezerva materială a Găgăuziei, cât și lipsa scopului de cupiditate al acestuia.

Din aceste considerente, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, iar prima instanță eronat a constatat fapta infracțiunii cu această încadrare, fapt care a dus la soluționarea eronată a cauzei penale și care generează casarea sentinței primei instanțe în această parte.

Astfel, acțiunile lui Mociu P. urmează a fi încadrate în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, din următoarele considerente.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, are un caracter complex, și anume, obiectul juridic principal îl constituie relații sociale cu privire la patrimoniu, care au în conținutul lor dreptul la creanță, și obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Obiectul material al acestei infracțiuni se prezintă în mod diferit, în dependență de modalitatea faptică prin care se exprimă fapta prejudiciabilă. De exemplu, în situația eschivării de la plata pentru folosirea bunurilor, serviciilor sau lucrărilor,

obiectul material îl reprezintă sumele bănești pe care făptuitorul le reține. În alte modalități faptice, obiectul material îl constituie bunurile folosite ilicit.

Latura obiectivă a acestei infracțiuni are următoare structură: 1) fapta prejudiciabilă care este alcătuită din două acțiuni sau inacțiuni, și anume, acțiunea sau inacțiunea principală care se exprimă în cauzarea de daune materiale; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă care se exprimă în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub formă de daune materiale în proporții deosebit de mari; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) circumstanțele săvârșirii infracțiunii: dacă fapta nu constituie o însușire.

În cadrul examinării cauzei cu certitudine a fost demonstrată realizarea de către inculpatul Mociu P. a laturii obiective a respectivei infracțiuni. Acest fapt este demonstrat prin contractul de achiziționare a serviciilor nr. 43 din 10.08.2011 și acordul adițional la contractul respectiv, potrivit cărora SRL „Atinilem-Prim” a obținut dreptul la păstrare a grâului alimentară din rezerva materială a Găgăuziei, în cantitate de 2000 tone. Conform contractului și acordului adițional menționate, utilizarea bunurilor din rezerva materială a Găgăuziei, transmise spre păstrare SRL „Atinilem-Prim”, se permite doar cu acordul proprietarului bunurilor, la caz Comitetul Executiv al Găgăuziei. Faptul respectiv este confirmat și de către martorul Topciu I., care a declarat în ședința primei instanțe, că nu a avut careva discuții cu inculpatul, privind permisiunea prelucrării grâului din rezerva materială al Găgăuziei. Declarațiile martorului respectiv coroborează cu declarațiile martorului Ianigolo V., care a comunicat că, nu cunoaște dacă inculpatul s-a adresat către Comitetul Executiv al Găgăuziei, pentru obținerea permisiunii de prelucrare a grâului alimentară din rezerva materială a Găgăuziei.

Însuși inculpatul nu neagă faptul că, potrivit contractului, nu era în drept să prelucreze grâul respectiv, deoarece acest lucru nu a fost stipulat în contract.

Prin urmare, argumentele lui că a prelucrat grâul în scopul prevenirii distrugerii acestuia nu pot fi reținute, or, inculpatul urma să informeze despre acest fapt în scris proprietarul grâului, cu solicitarea adoptării soluției, fie de scoatere a grâului din depozit, fie permisiunea de a-l prelucra.

Materialele dosarului nu conțin careva probe concrete, care ar demonstra că inculpatul s-a adresat la Comitetul Executiv al Găgăuziei în acest sens. Mai mult, potrivit declarațiilor martorului Topciu I., la începutul lunii februarie 2011, în timpul vizitei la SRL „Atinilem-Prim”, inculpatul i-a comunicat că grâul este în regulă și nu este infectat. Declarațiile acestui martor au fost susținute și de martorul Ianigolo V., care a comunicat că la ședințele Comitetului Executiv al Găgăuziei niciodată nu a fost prezentată informația, referitor la pericolul distrugerii grâului alimentară.

Potrivit declarațiilor martorului Topciu I., după încheierea contractului cu SRL „Atinilem-Prim”, reprezentanții Comitetului Executiv al Găgăuziei nu au verificat permanent dacă grâul predat spre păstrare se află în depozit, deoarece nu era necesitate în efectuarea controlului respectiv.

Astfel, la caz se constată existența abuzului de încredere, or, proprietarul grâului din rezerva materială a Găgăuziei, și anume Comitetul Executiv al Găgăuziei, fiind legat de relațiile contractuale cu SRL „Atinilem-Prim”, administrată de inculpat, a avut încredere în partenerul contractant.

Așadar, anume din cauza acțiunilor ilegale ale lui Mociu P., Comitetului Executiv al Găgăuziei i-au fost cauzate daune în proporții deosebit de mari, respectiv fiind pe deplin realizată latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal.

Prin urmare, inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari, prin abuz de încredere, fără ca fapta să constituie o însușire.

Acuzarea nu a prezentat probe ce ar dovedi că inculpatul a delapidat averea străină, adică nu există confirmare documentară și prin calcule financiar-contabile cu privire la presupusa însușire de către inculpat a sumelor rezultate din comercializarea făinii, prelucrate din grâul încredințat spre păstrare.

Or, potrivit Actului de control al Inspecției Financiare din 15.11.2012 la SRL „Atenilim Prim”, banii obținuți din prelucrarea grâului au fost investiți în achitarea serviciilor bancare, achitarea impozitelor, acordarea ajutorului financiar Comitetului Executiv al Găgăuziei, achitarea serviciilor de transport, aportul de parteneriat cu SRL „Amolfei”, SRL „Agro-Cazaiac”, SRL „Agrodiva+B”. Modalitatea faptică prin care a acționat Mociu P. ține anume de abuz de încredere.

La fel, inculpatul a realizat pe deplin și latura subiectivă a infracțiunii în cauză. Faptul respectiv se demonstrează prin cererea sa, în numele SRL „Atinnilem-Prim” din 07.06.2011, adresată Comitetului Executiv al Găgăuziei, în care a solicitat permisiunea de a prelucra cantitatea de 20% din grâul alimentar, cu restabilirea ulterioară a cantității respective. Acest fapt demonstrează intenția inițială a inculpatului de a prelucra grâul menționat, în scopurile realizării făinii produse, pe când SRL „Atinilem-Prim” era responsabilă doar pentru păstrarea grâului alimentar, deoarece nici contractul, nici legea nu-i oferea dreptul de a prelucra sau înstrăina grâul respectiv.

Circumstanțele menționate atestă intenția lui Mociu P., care își dădea seama că încalcă clauzele contractului, a prevăzut urmările ei prejudiciabile - deposedarea proprietarului de bunuri pentru o perioadă îndelungată și a admis în mod conștient survenirea acestor urmări.

Nu pot fi reținute argumentele inculpatului, precum că nu a informat Comitetul Executiv al Găgăuziei despre faptul distrugerii grâului din cauza că îi era frică să-și piardă reputația profesională ireproșabilă.

Or, fiind legat de clauzele contractuale, ultimul intenționat le-a încălcat, generând cauzarea daunelor în proporții deosebit de mari.

În ceea ce ține de existența scopului de cupiditate, acest fapt s-a dovedit prin declarațiile martorilor Iusumbeli V., Manastîrlî A., precum și prin însuși declarațiile lui Mociu P. și probele materiale anexate la dosarul penal, că veniturile din realizarea făinii din grâul alimentar prelucrat, inculpatul l-a investit în afacere și a stins datoriile pe care le avea SRL „Atinilem-Prim”.

Trimiterile apărării la practica judiciară națională în acest sens, care stabilește că nu pot fi considerate ca însușire acțiunile ilegale ale persoanei, îndreptate spre folosința temporară a bunurilor. Faptul dacă a avut loc folosința temporară a bunurilor se determină de către instanțele judecătorești, și acțiunile ilegale respective, urmează să fie calificate în baza art. 196, 238, 192¹ Cod penal.

În speță, cu certitudine s-a constatat că, în cazul din speță a avut loc folosința temporară a bunurilor. Caracterul acesteia se demonstrează prin faptul că Mociu P. a întreprins acțiuni întru recuperarea bunurilor folosite până la efectuarea controlului fiscal și le-a recuperat integral.

Ce ține de argumentele apărării, că instanța de fond eronat a soluționat acțiunea civilă, deoarece Adunarea Populară a Găgăuziei nu era în drept să depună acțiune civilă, pentru că nu este proprietarul bunurilor în cauză, se atestă următoarele.

Potrivit materialelor cauzei, prejudiciul cauzat UTA Găgăuzia a fost recuperat integral de către SRL „Atinnilem-Prim” în cadrul procedurii de executare a hotărârii civile, respectiv instanța de fond corect și întemeiat a lăsat acțiunea civilă fără examinare.

Sentința în această parte nu a fost atacată de către Adunarea Populară a Găgăuziei și nici de către Comitetul Executiv al Găgăuziei. Inutilitatea soluționării acțiunii civile în cadrul prezentului proces penal, face să decadă adoptarea vreunei soluții asupra disputei părților cu privire la corectitudinea recunoașterii Adunării Populare al Găgăuziei în calitate de partea vătămată.

Mociu P. este recunoscut vinovat de cauzarea intenționată a prejudiciului UTA Găgăuzia, și indiferent dacă UTA Găgăuzia a fost reprezentată în instanța de judecată de autoritatea ei deliberativă sau de autoritatea executivă, acest fapt nu are nici o consecință pentru judecarea cauzei și adoptarea sentinței în latura penală.

Prin urmare, nu a avut nici o încălcare procesuală în acest sens.

Or, potrivit Deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, la care face trimitere apărarea, este menționat că, în conformitate cu art. 16 al Legii nr. 344 din 23 decembrie 1994, privind statutul juridic special al Găgăuziei, organul executiv permanent al Găgăuziei este Comitetul Executiv, care este format de către Adunarea Populară.

Respectiv, chiar și în cazul în care, acestea sunt două instituții diferite, acțiunea civilă poate fi înaintată și de către Adunarea Populară a Găgăuziei, or, cât aceasta atât și Comitetul Executiv al Găgăuziei urmăresc interese comune, iar dauna cauzată de către inculpat, afectează interesele respective.

Neîntemeiat este și argumentul că cauza penală a fost intentată în lipsa plângerii proprietarului bunurilor.

Art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, stabilește expres cazurile în care urmărirea penală poate fi pornită doar în baza plângerii prealabile a victimei. Din norma legală menționată rezultă că infracțiunea incriminată inculpatului nu se regăsește în lista cazurilor respective, astfel că, urmărirea penală a fost începută în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

La stabilirea pedepsei, instanța a indicat că ține cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (4) Cod penal, la momentul comiterii, în calitate de pedeapsă prevedea amenda de la 1000 până la 2000 unități convenționale, sau închisoarea până la 3 ani, că aceasta potrivit art. 16 alin. (3) face parte din categoria celor mai puțin grave, de faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai, de gravitatea infracțiunii și mărimea daunei cauzate intereselor statului, concluzionând de a-i aplica o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani. Or, această pedeapsă va atinge scopul pedepsei penale, și-l va disciplina pe inculpat și alte persoane să se abțină în viitor de la asemenea acțiuni ilegale.

Totodată, instanța a conchis că în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, inculpatul urmează a fi liberat de executarea pedepsei stabilite, deoarece infracțiunea a fost săvârșită în perioada 23.08.2011-03.08.2012, și din ziua săvârșirii acesteia au expirat 5 ani, adică la 03.08.2017.

Conform art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat adusă de procuror în susținerea învinuirii și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge aceste probe.

Inculpatul a invocat, că a prelucrat grâul respectiv pentru a fi reînnoit cu roadă nouă, însă în asemenea ipoteză, nu era să prelucreze grâul în taină și să realizeze făina respectivă fără a fi procurată o cantitate asemănătoare de grâu.

În cazul în care făina totuși a fost realizată, mijloacele bănești obținute urmau să fie restituite proprietarului, iar în momentul când reprezentanții Comitetului Executiv al Găgăuziei au vizitat depozitele SRL „Atinilem-Prim”, în ele nu se afla nici o cantitate de grâu.

De asemenea, apărarea a invocat că grâul a fost mâncat de insecte, însă careva probe în acest sens nu au fost prezentate, ba mai mult, potrivit declarațiilor martorilor audiați, grâul din rezerva materială a UTA Găgăuzia a fost transportată din start spre prelucrare.

Astfel, în cazul din speță, există o situație clasică de sustragere a bunurilor și nu poate fi vorba despre o simplă încălcare a condițiilor contractuale.

Cantitatea grâului din rezerva materială a UTA Găgăuzia nu a putut fi depozitată în întregime la depozitele SRL „Atinilem-Prim” din motivul lipsei încăperilor cu suprafață necesară, de aceea și s-a decis prelucrarea grâului respectiv.

De aici rezultă intenția din start pe care a avut-o Mociu P. la însușirea grâului și folosirea banilor obținuți la propria dispoziție.

Mai mult ca atât, Mociu P. a încheiat contractual cu privire la păstrarea grâului, contra remunerării. Însă, în pofida clauzei remunerării, Mociu P. a înstrăinat contra plată toată cantitatea de grâu, primind concomitent atât plata pentru păstrarea grâului, cât și venitul în urma realizării acestui grâu, bani pe care i-a folosit personal.

Din materialele dosarului penal nu rezultă că Mociu P. a acționat cu scopul de a salva bunul, de a-l înlocui cu altul, de a anunța proprietarul despre deteriorarea bunului primit la păstrarea, de a întoarce valoarea bunului realizat și remunerarea primită pentru păstrarea grâului primit. Mociu P. a încasat banii respectivi personal, fără intervenirea întreprinderii SRL „Atinilem-Prim”.

Faptul însușirii ilegale a bunului altei persoane a fost dovedit în cauza lui Mociu P. aceasta se confirmă și prin aceea că nici SRL „Atinilem-Prim” și nici inculpatul nu aveau dreptul la dispoziția asupra grâului, dar numai dreptul și obligația de a păstra grâul și a-l restitui în oricare moment și în aceeași cantitate.

În drept, recursul este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar de pe rol, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, a martorilor Topciu I., Ianioglo V., Bazeliuc N. și Cîvîrjic P., decizia Comitetului Executiv al Găgăuziei nr. 13/21 din 09.08.2007, privind aprobarea Regulamentului privind rezerva materială a UTA Găgăuzia, controlul asupra executării deciziei fiind pus în seama adjunctului Președintelui Comitetului Executiv al Găgăuziei, Ianioglo V., cu anexarea Regulamentului nominalizat, decizia Comitetului Executiv al Găgăuziei nr.8/3 din 30.05.2011, privind introducerea modificărilor în Regulamentul cu privire la rezerva materială a UTA Găgăuzia, prin care s-a dispus introducerea modificărilor în Regulamentul menționat la pct. 29 (2), decizia Comitetului Executiv al Găgăuziei nr.9/22 din 29.07.2010, privind introducerea modificărilor și completărilor în Regulamentul privind rezerva materială a UTA Găgăuziei, prin care s-a stabilit, că realizarea bunurilor materiale din rezerva materială a Găgăuziei, se permite doar cu acordul Comitetului Executiv al Găgăuziei, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.08.2012, potrivit cărui a fost cercetată încăperea depozitară a SRL „Atinilem-Prim”, din XXXXXX, XXXXXX, cu participarea inculpatului Mociu Piotr., de la fața locului fiind luate mostre de grâu, procesul-verbal de ridicare din 06.08.2012, potrivit căruia, de la șeful Secției administrativ-financiare al Comitetului Executiv al Găgăuziei, Arnăut Ecaterina, au fost ridicate documente, care confirmă faptul transmiterii grâului alimentar din rezerva materială a UTA Găgăuzia SRL „Atinilem-Prim”, contractul de achiziționare a serviciilor nr. 43 din 10.08.2011, prin care SRL „Atinilem-Prim” în persoana lui Mociu P., pe de o parte, și Comitetul Executiv al UTA Găgăuzia, în persoana lui Ianioglo V., au încheiat contract pentru păstrarea grâului alimentar din rezerva materială a UTA Găgăuziei, procesul-verbal al ședinței grupului de lucru al Comitetului Executiv al Găgăuziei din 09.08.2011, în care, în baza ofertelor prezentate de agenții economici, s-a decis de a anunța în calitate de câștigător al concursului pentru păstrarea grâului alimentar din rezerva

materială a Găgăuziei în cantitate de 2000 tone, SRL „Atinilem-Prim”, acordul adițional din 12.08.2011 la contractul de achiziționare nr. 43 din 10.08.2011, prin care s-a stabilit că SRL „Atinilem-Prim” poate să dispună de bunurile transmise spre păstrare doar cu permisiunea Comitetului Executiv al Găgăuziei. Totodată, s-a stabilit că SRL „Atinilem-Prim” se face responsabilă în caz de distrugere, pierdere și deteriorare a bunurilor transmise spre păstrare, facturile fiscale, care confirmă cantitatea grâului transmisă SRL „Atinilem-Prim” spre păstrare, în baza contractului de achiziționare nr. 43 din 10 august 2011, în perioada anilor 2011-2012, contractul de împrumut pe termen scurt nr. 16 din 28.03.2011, prin care SRL „Atinilem-Prim” a împrumutat de la Comitetul Executiv al Găgăuziei 50 tone de grâu, cu condiția recuperării grâului în aceeași cantitate și calitate, cu dobânda de 5% anual, contractul de gaj nr. 16 din 28.03.2011, prin care SRL „Atinilem-Prim”, în scopul asigurării restituirii grâului alimentar primit din rezerva materială a Găgăuziei în baza contractului de împrumut pe termen scurt, a gajat în favoarea Comitetului Executiv al Găgăuziei roada grâului alimentar pentru anul 2011, de pe terenul cu suprafața de 32,1 ha, procesul-verbal de ridicare din 10.08.2012 cu anexe, potrivit căruia de la șeful Secției administrativ-financiare a Comitetului Executiv al Găgăuziei, Arnăut E., au fost ridicate documente contabile, care confirmă faptul restituirii Comitetului Executiv al Găgăuziei a grâului alimentar din rezerva materială a Găgăuziei, luată sub formă de împrumut de către diferiți agenți economici, care ulterior a fost transmisă la păstrare SRL „Atinilem-Prim”, în cantitate de 1.073,75 tone, în perioada august 2011 - martie 2012, procesul-verbal de ridicare din 20.08.2012, potrivit căruia de la șeful Secției administrativ-financiare a Comitetului Executiv al Găgăuziei, Arnăut E., s-au ridicat deciziile Comitetului Executiv al Găgăuziei privind repartizarea grâului alimentar din rezerva materială a Găgăuziei, de la SRL „Atinilem-Prim”, actul de examinare a depozitului SRL „Atinilem Prim”, în care se păstra grâul alimentar din rezerva materială a UTA Găgăuzia, întocmit la 11 septembrie 2012, prin care s-a stabilit, că în depozitul nr. 1 se păstrează grâu alimentar. În urma măsurărilor s-a stabilit că cantitatea de grâu constituie 398 m³, fiind aplicat coeficientul 0,65, adică 258,7 tone de grâu, procesul-verbal de ridicare din 06.08.2012 cu anexe, potrivit căruia de la conducătorul CP „Agro-Cazaiac” au fost ridicate contractul de cooperare încheiat între CP „Agro-Cazaiac” și SRL „Atinilem-Prim” cu nr. 14 din 15.11.2011, cu privire la afacerea comună de creștere a semințelor de floarea soarelui pe o suprafață de 200 ha, factura fiscală de eliberare CP „Agro-Cazaiac” de către SRL „Atinilem-Prim” a motorinei, precum și facturi de transferare CP „Agro-Cazaiac” a mijloacelor bănești, investite în afacerea comună de creștere a semințelor de floarea soarelui, actul de revizie tematică nr. 31 din 28.09.2012 cu anexe, efectuată de CCCEC, prin care s-a constatat încălcarea de către conducătorul SRL „Atinilem-Prim”, Mociu P., a clauzelor contractuale stipulate în contractul nr. 3 din 10.08.2011, privind achiziționarea serviciilor de păstrare a grâului alimentar din rezerva materială a UTA Găgăuzia, potrivit căruia la situația de 11.09.2012 cantitatea de fapt a grâului alimentar nu corespundea cu actele de la întreprindere, diferența constituind 1.023,63 tone (1282,311 - 258,7), fiind constatată încălcarea clauzelor contractului nr. 43 din 10.08.2011, încheiat între Comitetului Executiv al UTA Găgăuzia și SRL „Atinilem Prim”, scrisoarea inculpatului Mociu P. nr. 08 din 07.06.2011, adresată bașcanului Găgăuziei, prin care informează că SRL „Atinilem-Prim” dispune de posibilitatea de

a primi spre păstrare grâul alimentar din rezerva materială a UTA Găgăuzia, precum și a solicitat permisiunea de a prelucra 20% din grâul respectiv, cu condiția restabilirii cantității grâului prelucrat, demersul bașcanului Găgăuziei, Formuzal M., adresată Curții de Apel Comrat din 10 octombrie 2012, cu nr. de ieșire 847, prin care a solicitat eliberarea din stare de arest preventiv a inculpatului Mociu P., contractul nr. 02/08 din 02.08.2012, potrivit căruia CAP „Daalar-Diziur” a vândut SRL „Atinilem-Prim” grâu alimentar în cantitate de 200 tone, scrisoarea Comitetului Executiv al Găgăuziei nr. 591 din 27.06.2017, prin care autoritatea respectivă a prezentat acte, care confirmă datoria SRL „Atinilem-Prim” față de Comitetul Executiv al Găgăuziei, care constituie 422,35 tone la situația din 19.06.2017, scrisoarea administratorului SRL „Atinilem-Prim”, Mociu P., din 02 iulie 2014, adresată bașcanului Găgăuziei, Formuzal M., prin care a exprimat acordul de transmitere a bunurilor gajate, conform contractului de gaj nr. 192587 din 31.01.2013 și contractului de ipotecă din 31.01.2013, în contul datoriei existente față de Comitetul Executiv al Găgăuziei, pretenția Comitetului Executiv al Găgăuziei nr. 877 din 22.10.2013, prin care s-a solicitat restituirea Comitetului Executiv al Găgăuziei a grâului alimentar în cantitate de 422,35 tone, în termen de 2 zile din momentul primirii pretenției, hotărârea Judecătorei Ceadâr-Lunga din 08.04.2015, prin care a fost admisă acțiunea Comitetului Executiv a Găgăuziei împotriva SRL „Atinilem-Prim”, cu obligarea restituirii grâului alimentar în cantitate de 422,35 tone, decizia Curții de Apel Comrat din 10.11.2015, prin care a fost respinsă cererea de apel, depusă de avocatul Bălan Petru în interesul SRL „Atinilem-Prim”, și a fost menținută hotărârea Judecătorei Ceadâr-Lunga din 08.04.2015, decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 29.05.2013, prin care se invocă, că dreptul de a elibera bunurile materiale din rezervele materiale se acordă doar Comitetului Executiv al Găgăuziei, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel argumentat și detaliat pronunțându-se asupra dovezilor și versiunilor acuzării și apărării invocate în apelul de pe rol, menționate și în recursul ordinar, indicând motivele pentru care a respins unele dovezi și a admis probele pe care și-a fondat soluția de condamnare a inculpatului, probele administrate pe caz demonstrând prezența în acțiunile inculpatului doar a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal, ca cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari proprietarului, prin abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire (*pct. 4., 5. din decizie*).

Or, soluția instanței de apel coroborează cu doctrina și cu jurisprudența penală națională, conform căror, în contextul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, este vorba despre folosința bunurilor altuia în vederea tragerii de foloase patrimoniale săvârșită contrar intereselor proprietarului acestor bunuri și în interesele personale ale făptuitorului, comportarea necorectă, abuzivă și păgubitoare a celui care deține un bun ce i-a fost încredințat de altul pentru a-l păstra, iar acesta, în desconsiderarea încrederii ce i s-a acordat, trece acel bun în propria sa stăpânire. Or, făptuitorul, prin înșelăciune și abuz de încredere, induce sau menține în eroare victima și obține, în acest mod, în folosință bunurile ei, cauzându-i daune materiale. Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă.

În afară de aceasta, făptuitorul trebuie să urmărească un scop special – cel de cupiditate, care nu cuprinde scopul sustragerii. Se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator. Nu formează componenta de sustragere faptele ilegale care sunt îndreptate nu spre luare ci spre folosința temporară a bunurilor. Folosința temporară a bunurilor o va aprecia instanța, ținând seama că făptuitorul nu urmărește scopul de cupiditate, deoarece nu dorește să treacă bunurile în stăpânirea lui definitivă. În funcție de circumstanțele cauzei, asemenea fapte pot fi calificate conform art. 196 Cod penal. Folosința temporară de bunuri, în lipsa scopului de a le trece în stăpânirea sa definitivă, nu poate forma componentele de infracțiune de la lit. d) alin.(2) art.191 Cod penal (*hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, pct. 2., 18.*).

Or, prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probele administrate pe caz.

În același timp, se reține că potrivit rechizitoriului, inculpatul, prin acțiunile sale infracționale, a *cauzat daune materiale deosebit de mari "intereselor publice" ATO Găgăuzia*. Totuși, dat fiind că apărarea nu a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, este inoportună, doar în recursul ordinar al procurorului, coroborarea acestei calificări cu declararea neconstituționalității textului „*intereselor publice sau*” prin Hotărârile Curții Constituționale nr. 22 din 27.06.2017, nr. 33 din 07.12.2017.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. Or, în cazul în care instanța și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune partea vătămată și

apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de acuzator, că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, și că recursul ordinar este neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este neîntemeiat, recursul de pe rol el urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7 . În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Vitali Cebotari, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2018, în privința inculpatului Mociu Piotr XXXXXX, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 12 iulie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Maria Ghervas

Dumitru Mardari